

- участь у поданні соціальної та правової допомоги громадянам, сприяння у межах своєї компетенції державним органам, підприємствам, установам і організаціям у виконанні покладених на них законом обов'язків.

У свою чергу, державні органи, громадські об'єднання, службові особи, трудові колективи, громадяни відповідно до ст. 6 Закону України «Про міліцію» зобов'язані сприяти міліції в охороні громадського порядку і боротьбі зі злочинністю.

Крім зазначених підрозділів, відповідно до Указу Президента України від 6 квітня 2011 р. № 405/2011 для забезпечення виконання покладених на Державну міграційну службу України завдань з реалізації державної політики у сфері протидії нелегальній міграції, а також притягнення до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері реєстрації фізичних осіб, видачі документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, у Міністерстві внутрішніх справ України утворено підрозділ міліції міграційного контролю. Функціонально цей підрозділ підпорядкований Державній міграційній службі України.

Для забезпечення громадського порядку на об'єктах і територіях, які мають особливе народногосподарське значення або постраждали від стихійного лиха, екологічного забруднення, катастрофи, Міністерством внутрішніх справ України з дозволу Кабінету Міністрів України можуть створюватись спеціальні підрозділи міліції.

ПРО ЗМІСТ РЕАЛІЗАЦІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ПРИНЦИПУ ГЛАСНОСТІ

Хрущ В.І., здобувач Національної академії прокуратури України

Принцип гласності визначений, що визначений як пріоритетний у Законі України «Про прокуратуру» та спеціальному наказі Генеральної прокуратури України «Про організацію роботи органів прокуратури України з реалізації принципу гласності» від 14 липня 2006 р. № 11гн, а також в Указі Президента України «Про заходи щодо забезпечення особистої безпеки громадян та протидії злочинності» від 19 липня 2005 р. № 1119/2005. Поряд з цим, як свідчить практика, реалізується він досить складно.

Зазначена проблема полягає в тому, що результати перевірок рівня дотримання законності в органах та установах виконання покарань (далі – УВП) доводять тільки до вищих структур Державної пенітенціарної служби (ДПтС) та Генеральної прокуратури України, а також до безпосередніх об'єктів прокурорського нагляду, тобто вони певною мірою мають закритий від громадськості й інших учасників кримінально-виконавчої діяльності характер, позаяк інформацію про реальну ситуацію в УВП не тільки не оприлюднюють у спеціальних друкованих виданнях (як, наприклад, це здійснюють Уповноважений Верховної Ради України з прав людини і громадські експерти, зокрема міжнародні та й не розглядають на нарадах за участю представників інших органів державної влади та місцевого самоврядування, громадськості, інших суб'єктів моніторингу кримінально-виконавчої діяльності в Україні регіонального і центрального рівнів. З огляду на зазначене та керуючись визначенням у ч. 2 ст. 19 Конституції України принципом законності, відповідно до якого прокуратура та її посадові особи мають діяти у спосіб, що зазначений у Конституції та законах України, доцільно Закон України «Про прокуратуру» доповнити ст. 56-1 «Оприлюднення результатів перевірки рівня забезпечення законності в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування в засобах масової інформації» й викласти її в такій редакції: «Результати перевірки рівня забезпечення законності в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування в 10-денний термін в обов'язковому порядку оприлюднюють у спеціальному інформаційному бюлетені, який видають на регіональному та центральному рівнях, а також в інших засобах масової інформації. За неподання цієї інформації посадових осіб прокуратури притягають до відповідних видів юридичної відповідальності».

Аналогічний підхід слід застосувати до зміни ст. 22 КВК доповнивши зазначену статтю частиною 3 такого змісту: «Результати прокурорського нагляду за дотриманням законів органами й установами виконання покарань мають бути в установлені законом терміни оприлюднено в засобах масової інформації».

Таким чином, запропоновані зміни нададуть можливість наповнити реальним змістом принцип взаємної відповідальності держави й засудженого (ст. 5 КВК) і створити відповідний елемент правового механізму забезпечення особистої безпеки засуджених, персоналу та інших осіб в УВП.